

jeg ikke, det vilde nytte ret meget. Sagen er den, at Landboforeningerne som Regel ikke have ret mange Penge i Kassen, og at de have god Brug for de Midler, de raade over. Det samme gælder Svineslagterierne. De have jo deres Andelshavere, som de skulle sørge for, og ogsaa god Brug for de Penge, de kunne skaffe til Veje. For øvrigt have Svineslagterierne ydet Tilskud til Landmandsforsamlingen, ikke, som det ærede Medlem mente, 100 Kr. eller saa, de have ydet mindst 1,000 Kr. Ganske vist er det ikke noget stort Beløb, men det er dog altid noget. (Afbrydelse) . . . Det kan godt være, men det er vist ikke kommet med paa Regnskabet. Det er Bidrag, som senere ere ydede efter Oplysninger af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgekreds (Blem). Flertallets Stilling over for denne Sag er altsaa den, at vi mene, det er rigtigt, at Komiteen selv skal betale de 10,000 Kr., og at der saa bliver truffet den Bestemmelse, at der bør hengaa en længere Række Aar mellem hver Landmandsforsamling, og at Komiteens Medlemmer saaledes i Fremtiden ikke kunne være sikre paa, at Staten vil dække alle de Udgifter, de paadrage sig.

Den højtærede Minister beklagede Nægtelsen af de 10,000 Kr. til Entreprenør Petersen og fremdrog, at der var særlige Forhold til Stede, som talte for at yde ham denne Erstatning. Jeg vil dertil kun sige, at Udvalget ogsaa meget beklager, at vedkommende Entreprenør har sat en Kapital til paa sit Arbejde, men vi frygte for Følgerne, hvis vi gaa ind paa dette Forslag. Den ærede Minister siger, at der var særlige Forhold til Stede. Ja, saadan vil der altid blive sagt. Der vil altid være særlige Forhold til Stede, naar en Entreprenør har tabt Penge paa sit Arbejde. Det er noget, som kan blive Følgen ved den Slags Forretninger, og vi mene derfor ikke at kunne gaa ind paa det, selv om vi for øvrigt have Medfølelse med, at vedkommende har sat en Kapital til.

Saa fremdrog den ærede Minister, at Grunden til den store Efterbevilling paa 108,000 Kr. var, at der var blevet højere Priser paa Kul, Olie osv. Ja, hvad Priserne paa Kul angaar, tror jeg den ærede Minister her tager fejl. Kulpriserne berøre slet ikke dette Forhold. Det er paa § 6 Udgiftspost 3. B. 1. c. Det er særlige Lønninger i 3die Pensionsklasse. Det er særlig der, Udgifterne falde, men der mener Udvalget, at naar der opføres en Bevilling paa 10,000 Kr., er det et Misfor-

hold, at komme og forlange en Efterbevilling paa 108,000 Kr. Det er noget, som bør rettes paa den ene eller den anden Maade. Enten bør det rettes paa Finansloven, eller ogsaa maa den ærede Minister sørge for ikke at bruge saa mange Penge, som Tilfældet er.

Den højtærede Minister udtalte saa, at det skulde glæde ham at træffe mig oppe ved Høfderne nu til Sommer. Ja, hvis jeg kan faa Tid dertil, skal jeg gerne tage en Tur derop. Det kunde for øvrigt være ret forfriskende baade for mig og for den højtærede Minister, forfriskende for mig ovenpaa Valgkampen og forfriskende for den højtærede Minister efter de mange Knubs han har faaet i den sidste Tid her i Tinget.

K. M. Klausen: [Jeg vil gerne] gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 3den Valgekreds (M. Madsen). Han udtalte, at jeg skulde ikke begynde at koge op paa den Historie om, hvorledes Komiteen havde vraget de Tilbud, som kom ind om Levering af Arbejde, altsaa kasseret billige Tilbud og taget de dyre. Det forekommer mig, man har Ret og ogsaa Pligt til at gøre det i Tilfælde som dette. Folk have selvfølgelig Lov til at være fanatiske over for Arbejdernes Organisationer, for saa vidt de ere det. naar det gælder deres egne Penge, men naar Folk, som staa og administrere andres Penge eller i ethvert Tilfælde Statens Penge, ere saa usselt stillede, at de ikke kunne betale selv, men komme og tigge andre om at betale deres Underskud og Fadæser, synes jeg, man har Ret til at kritisere og sige, at det er en aldeles utilbøjelig Maade at administrere andres Penge paa. Det er saa blevet gjort gældende bl. a. af den ærede Ordfører, at hvis Komiteen skulde betale, kunde det ikke nytte, at den kom til Landboforeningerne, men det kan jeg dog næppe tro. Det forekommer mig, at det maatte være en Honnørsag for Landboforeningerne og vore store agrariske Institutioner netop at dække saadant et Underskud. Landbruget har dog haft saa stor Gavn af denne Landmandsforsamling. Jeg skal saaledes nævne, at der alene i Præmier til forskellige Landbrugere er udbetalt en Sum af 53,120 Kr. Der er altsaa mange Folk, som have faaet meget store Præmier, og jeg skal ikke der just tale om de Præmiebeløb, de have faaet, men dette at faa sine Dyr anerkendte som præmieverdige kan for mangen en Mand betyde en hel Formue. Naar man hører